

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 861: Cho Nên Không Những Tất Cả Pháp Không Nên Trụ, Mà Ngay Cả Bồ Đề Pháp Cũng Không Nên Trụ

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 073)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Cho nên không những tất cả pháp không nên trụ, mà ngay cả Bồ Đề pháp cũng không nên trụ.】

“Tất cả pháp” là nói đến thế gian pháp, pháp của Tứ Thánh, Lục Phàm, mười pháp giới, đều không thể trụ. “Bồ Đề pháp” là Nhất Chân pháp giới, siêu việt mười pháp giới, cũng không thể trụ. Từ đó chúng ta mới chân thật thể hội được, vì sao Phật lại vì chúng ta mà nói: “Pháp còn phải xả, huống hồ phi pháp”, phải xả bỏ cho thật sạch sẽ.

[Nhiều người hay có suy nghĩ:] “Chúng sanh thật đáng thương! Phật pháp đang suy vi, chúng ta phải phát tâm ra tay cứu vãn”, nghe qua thì thấy rất hay, rất hiếm có! Thật ra Phật Bồ Tát nhìn thấy thì than: Ôi, vẫn còn đang khởi vọng tưởng! Lẽ nào tâm từ bi của bạn lại vượt qua chư Phật Bồ Tát sao? Chư Phật Bồ Tát vì sao không đến cứu? Nhà Phật thường nói: “Trong cửa nhà Phật, không bỏ sót một ai”, hiện tại có biết bao người chịu khổ chịu nạn, vì sao Phật Bồ Tát lại không đến? Nhìn qua dường như các Ngài không có một chút tâm từ bi nào. Nhưng Phật Bồ Tát không đến, đó chính là đại từ đại bi.

Bởi vì nếu các Ngài đến, khổ nạn của chúng sanh lại không biết sẽ còn phải chịu đựng đến bao lâu. Vì sao vậy? Chúng sanh đang trong lúc mê hoặc điên đảo, nếu Phật Bồ Tát đến nói Chánh pháp, họ sẽ phỉ báng Phật pháp, như vậy là tạo thêm tội nghiệp càng nặng nề hơn, tương lai họ sẽ phải chịu khổ càng lâu dài hơn. Khi chúng sanh chưa giác ngộ, chúng sanh không thể tiếp nhận, Phật Bồ Tát không đến, đó chính là đại từ đại bi. Khi chúng sanh thực sự giác ngộ, có thể tiếp nhận Phật pháp, nghe rồi liền sanh tâm hoan hỷ, lúc đó nếu Phật Bồ Tát không đến thì mới là không từ bi.

Phật Bồ Tát lúc nào đến, lúc nào không đến, đều có thời tiết nhân duyên. Đến là từ bi; không đến vẫn là từ bi. Chúng ta học Phật là phải học theo Phật Bồ Tát, nơi nào chúng ta có thể đi, là từ bi; nơi nào không đi, cũng là từ bi. Những người nào đáng để chúng ta vì họ thuyết pháp, những người nào chúng ta chỉ chấp tay khiến họ hoan hỷ mà không vì họ thuyết pháp, là để tránh cho họ phỉ báng mà tạo nghiệp. Không có trí huệ, bạn làm sao có thể ứng phó cho được! Phải có trí huệ, phải có thiện xảo phương tiện.

Hôm nay chúng ta sống trong một thời đại lớn như thế này, phương pháp hoằng pháp lợi sanh tốt nhất có hai loại. Nếu có duyên phận, lên đài truyền hình giảng kinh thuyết pháp, điều này rất tốt! Đưa Phật pháp đến tận nhà của từng người. Nếu không có nhân duyên này, giống như chúng ta hiện nay làm băng ghi âm, băng ghi hình, chúng ta đem tặng cho người thân, bạn bè, những người quen biết, cũng là đưa Phật pháp đến tận nhà họ, hy vọng sau khi họ xem xong, nghe xong, ít nhất cũng sao chép lại một bộ để tặng cho người khác. Tự hành hóa tha, đó mới gọi là báo ân Phật.

Chúng ta nghe xong mà không chịu chia sẻ cho người khác, đó gọi là lận pháp (keo kiệt pháp), pháp là phải được lưu thông. Nếu chính bạn nghe xong mà có thể sao chép thêm vài bộ, thì công đức của bạn càng lớn hơn nữa. Chúng ta từ phương diện này mà cổ vũ khích lệ, đem Phật pháp truyền bá rộng rãi như vậy, Phật độ người có duyên.